

A large white cross stands on a dark, rocky outcrop in the foreground. The cross is made of two thick, rectangular beams. Behind the cross is a calm body of water, likely a lake or fjord, with a large icebergs visible in the distance. In the background, there are rugged mountains with patches of snow under a cloudy sky. The text is overlaid on the cross and the sky.

Trăiește vestea bună!
Îndemnuri din testamentul lui Pavel

2 Timotei

Trăiește vestea cea bună!

Îndemnuri din testamentul lui Pavel

Ghid de studiu biblic: 2 Timotei

Mai – Iunie 2024

Biserica Baptistă Sfânta Treime București

**Octavian D. Baban
Liviu Căprar**

Conținut

Trăiește vestea cea bună!.....	2
Ghid de studiu biblic: 2 Timotei.....	2
Partea 1. Prezentarea epistolei.....	5
1. Destinatari și datare.....	5
2. Contextul scrierii epistolei 2 Timotei.....	5
3. Autor și autenticitate.....	6
4. Mesaj și structură.....	6
Epistola 1 Timotei.....	7
Epistola către Tit.....	7
Epistola 2 Timotei.....	7
<i>Structura epistolei 2 Timotei</i>	7
Structura discursului.....	7
Ordinea studiilor din 1-2 Timotei în anii 2023 - 2024.....	8
Partea 2: Explorare și studiu biblic.....	10
Mai.....	10
15, 2Tim 1:1-8, Darul slujirii și ascultarea de Domnul, 1:6.....	10
1.Importanța chemării la slujire și importanța mentorării (1-2).....	10
2. Puterea motivatoare a recunoștinței și a amintirilor binecuvântate (3-6).....	10
3.Forța iubirii și a priceperii spirituale în mărturisirea evangheliei (7-8).....	11
Aplicații:.....	11
22, 2Tim 1:9-18, Dreptarul învățurii și ascultarea de Domnul, 1:13.....	12
1.Evangelia vestește popoarelor viața nouă în Hristos (9-12).....	12
2.Învățătura biblică oferă tiparul corect al credinței (13-14).....	12
3. Importanța sprijinului frățesc și dezamăgirea celor ce lasă credința (15-18).....	13
Aplicații:.....	13
29, 2Tim 2:1-14, Ucenicia și ascultarea de Domnul, 2:2.....	14
1. Fă ucenici, investește-te în oameni credincioși de caracter (1-2).....	14
2. Viziune și răbdare în slujirea creștină (3-7).....	14
3. Perseverează în vestirea și trăirea evangheliei, cu dedicare (8-14).....	15
Aplicații:.....	16
Iunie.....	17
7, 2Tim 2:15-26, Curăția vieții, sfințenia și ascultarea de Domnul, 2:21.....	17
1.Trăsăturile de bază ale învățătorului biblic experimentat (15-23).....	17

Maturitate și experiență.....	17
Evitarea vorbăriei goale și lumești.....	17
Nevoia de verificare și curățire personală.....	18
2. Cum să cauți recuperarea celor ce greșesc (24-26).....	18
Arată-le blândete și dă-le învățătură bună.....	18
Dovedește claritate și ajută-I în recuperare.....	18
Aplicații:.....	19
14, 2 Tim 3:1-9, Nebunia lumii și neascultarea ei de Dumnezeu, 3:1-2.....	20
1. În vremurile din urmă oamenii vor avea caracterul deformat (1-5).....	20
2. În vremurile din urmă vor veni învățători falși, imorali (6-7).....	20
3. În vremurile din urmă vor fi oameni potrivnici credinței, implicați în ocult (8-9).....	21
Aplicații :.....	22
21, 2 Tim 3:10-17, Sfânta Scriptura și ascultarea de Dumnezeu, 3:16-17.....	23
1. Exemplul vieții apostolului Pavel (10-11).....	23
2. Destinul oamenilor credincioși și al celor înșelători (12-13).....	23
3. Testamentul rămânării lângă învățătura Bibliei (14-17).....	24
Aplicații:.....	24
28, 2 Tim 4:1-8, Lupta cea bună a ascultării de Domnul, 4:7-8.....	26
1. Îndemnul la slujire dinamică (1-2, 5).....	26
2. Contextul lumii necredincioase (3-4).....	26
3. Conștiința jertfei și răsplătirii (6-8).....	27
Aplicații:.....	28
Iulie.....	29
4, 2 Tim 4:9-22, Nădejdea bună a ascultării de Domnul, 4:18.....	29
1.Importanța încurajării în singurătate, evaluarea lucrării.....	29
2. Importanța avertizărilor și a iertării în cazul dezamăgirilor omenești.....	30
Aplicații:.....	31

Partea 1. Prezentarea epistolei

1. Destinatari și datare

Epistolele pastorale sunt scrise spre sfârșitul vieții lui Pavel (perioada 62-66 sau 64-66), în perioada dintre cele două întemnițări ale apostolului Pavel. În prima întemnițare, din anii 60-62, conform biografiilor lui Pavel, apostolul a scris Efeseni, Coloseni, Filimon și Filipeni, iar după scrierea epistolei către Filipeni, a fost eliberat din închisoare. În cea de a doua întemnițare, 66-67, a scris 2 Timotei, iar după scrierea epistolei, nu după multă vreme, a fost decapitat la ordinul lui Nero. În acel timp, Biserica se confrunta tot mai mult cu ereziile elenice și cu persecuția romană în creștere.

Astfel, în perioada în care și-a continuat misiunea, vizitele și corespondența cu bisericile nou formate, Pavel scrie celor doi prieteni ai săi, și fii în credință, Timotei și Tit, despre felul în care trebuie să își ducă misiunea până la capăt. Amândoi fuseseră lăsați cu o misiune asemănătoare să îngrijească de bisericile nou-formate: Timotei în Efes, iar Tit în Creta. Aici ei trebuiau să organizeze viața bisericii, slujitorii activi, învățătura sănătoasă și apărarea credinței prin închinare și cuvânt.

Timotei era un adevărat „copil în credință” al apostolului și Pavel îi cunoștea din copilărie familia (1 Tim. 1:2; Fapte 16:1-3, 17:14, 15, 1; 18:5, 19:22, 20:4, Romani 16:21, 1 Cor. 4:17, 2 Cor. 1:1, 19; Filip. 1:1; 2:19; Col. 1:1; 1 Tes. 1:1; 3:2, 6; 2 Tes. 1:1; 1 Tim. 1:2, 18; 6:20; 2 Tim. 1:2; Filim. 1:1; Evr. 13 :23). După ce a devenit creștin (Fapte 16:1-3), Timotei l-a însoțit pe Pavel în a doua și a treia călătorie misionară (Fapte 16:3; 19:22) și a fost un colaborator de încredere, în multe situații (Fapte 19:22; 1 Cor. 4:17; 1 Tes. 3:2). Se pare că l-a ajutat la scrierea epistolelor Efeseni, Coloseni, Filipeni, și Filimon. În 1 Timotei el este descris ca păstor al bisericilor din regiunea Efes (1 Tim. 1:3).

2. Contextul scrierii epistolei 2 Timotei

Epistola 2 Timotei este scrisă cândva în toamna anului 66, când Pavel fusese închis a doua oară la Roma, din pricina vestirii evangheliei. Împotrivirea era acerbă și existau acuzaatori vehemenți, ca Alexandru căldărarul, care îl învinuiau că nu îl respectă pe împăratul roman și că subminează imperiul prin predicarea evangheliei prin care toți ceilalți zeii sunt disprețuiți. Intimidarea creștinilor a fost atât de mare încât în momentul apărării, Pavel a fost lăsat singur de către creștinii din Roma. Tuturor le era frică să nu fie acuzați și închiși și ei, la rândul lor, și condamnați. În cazul lui Pavel s-a cerut pedeapsa cu moartea și apostolul a murit decapitat în primăvara anului 67.

Această scrisoare testament reprezintă un moment foarte sensibil, gingaș, în viața lui Pavel. Sfaturile sale, evaluarea vieții personale și a Bisericii, precum și a mersului istoriei

mântuirii, în general, sunt de o mare valoare. Aici vedem o inimă curajoasă, care ne oferă o importantă privire de ansamblu asupra lumii și asupra Bisericii, asupra istoriei mântuirii. De asemenea, vedem curaj în fața morții, încredere deplină în harul Domnului, și puterea de a continua cu succes în echiparea ucenicilor cărora le lasă ca moștenire continuarea lucrării.

3. Autor și autenticitate

2 Timotei (66-67) are un ton diferit față de 1 Timotei (aproximativ 62) și Tit (aproximativ 63) care sunt foarte apropiate una de alta ca date, situație, sfaturi, vocabular folosit, ca viziune despre organizarea vieții Bisericii. Cele două epistole sunt despărțite doar de câțiva ani (3-4 ani).

Termenii folosiți în scrisoare arată grija pastorală a lui Pavel: *credința, dragostea, nădejdea, harul, legea, exemplul personal (pilda), mângâiere, învățătură predată (transmisă) și păzită ca atare, lupta vieții de credință* etc. Acești termeni apar și în epistolele mari ale lui Pavel (Romani, 1-2 Corinteni, Galateni).

În mod special apar cuvinte și teme specifice care arată grija pastorală a lui Pavel: *învățătură sănătoasă, evlavie, cumpătare, iubitor de câștig mârșav, fapte bune, mărturie - mărturisire*, „adevărat este cuvântul care zice” sau „credincios și cu totul vrednic de crezare este cuvântul acesta” etc.

4. Mesaj și structură

A doua scrisoare către Timotei este mai personală, mai directă decât prima scrisoare (2 Tim 1:6-14; 2:1-13). Este o scrisoare testament, asemănătoare în situație și în ton cu Epistola către Filipeni, dar cu o perspectivă mai sobră și mai plină de discuții retrospective sau profetice.

Pavel se uită retrospectiv la slujirea sa și privește, în același timp, înainte, cu credință (2 Tim 1:15-18; 3:10-17; 4:9-18). Scrisoarea are forma unei consilieri finale adresate unui colaborator mai tânăr (2 Tim 4:1-8). Pavel este închis (2 Tim 1:8, 16; 2:9) în Roma (2 Tim 1:17), iar Timotei se află, foarte probabil, în Efes (2 Tim 2:17). Scrisoarea indică dezamăgirea lui Pavel față de creștinii din Roma care îl părăsiseră (2 Tim 1:15-18). Lucrurile nu arătau prea bine (2 Tim 4:6), însă Pavel își pune nădejdea în Dumnezeu, nu în oameni (2 Tim 4:3-8, 18). Își aduce aminte, în același timp, de lucrarea misionară de altădată, când era împreună cu Timotei (2 Tim 1:3-5; cf. Fapte 16:1-4). Se dă pe sine exemplu de tărie în persecuție și de perseverență în lucrare, prin greutăți (2 Tim 1:6-14).

În contextul acesta apare ideea transmiterii ștafetei, a investiției în alții. Timotei trebuie să îi pregătească pe alții, așa cum Pavel l-a pregătit pe el ca lucrător, altădată (2 Tim 2:1-2). Apoi, păstorul este trebuie să fie un bun cunoscător și vestitor al evangheliei. Pavel îl încurajează pe Timotei să meargă înainte cu credință (2 Tim 2:3-7). Secretul slujirii pastorale este identificarea cu Isus Hristos (2 Tim 2:8-9) și o bună slujire pastorală înseamnă

sprijinirea vieții celorlalți, jertfirea pentru ceilalți, pentru ca aceștia să poată merge înainte (2 Tim 2:10-13).

Timotei trebuie să păzească biserica de învățătorii falși (2 Tim 2:14-3:9), fără să se teamă de atacurile lor (2 Tim 3:10-13). Scriptura este resursa învățaturii sănătoase, motivația pentru o viață sfântă (2 Tim 3:14-4:2). Acestea sunt adevăruri esențiale pentru o lume unde oamenii se afundă tot mai mult în plăceri și subiectivism (2 Tim 4:3-5), pentru o lume în care se vede tot mai clar că aparține zilelor din urmă. Scrisoarea se încheie cu salutări, diverse precizări finale și repetarea invitației pentru o vizită a lui Timotei la Roma (2 Tim 4:13).

Epistola 1 Timotei

Ce măsuri trebuie luate de Timotei, păstor în Efes, și de păstori, în general, ca lucrare evangheliei să fie eficientă, într-un oraș confruntat cu influența învățătorilor falși, cum era Efesul (slujirea eficientă - I).

Epistola către Tit

Ce măsuri trebuie luate de Tit, păstor al comunităților creștine din insula Creta, și de alți păstori, în general, ca să asigure o bună predicare a evangheliei și o bună mărturie a bisericii într-un popor cu calități, dar și cu defecte importante, așa cum erau cretanii, care pe lângă aceste defecte se confruntă și cu influența negativă a învățătorilor falși care produc tulburare, confuzie și rătăcire spirituală. (slujire eficientă - II).

Epistola 2 Timotei

Cum să fii alături de un pastor sau misionar aflat în dificultate și greutăți, la sfârșitul vieții, din cauza evangheliei, și cum să îl încurajezi cu slujirea și prezența. Cum să te pregătești de încheierea lucrării și vieții tale și cum să transmiți ștafeta lucrării mai departe, unor slujitori competenți. Cum să te încrezi în Domnul și în biruința evangheliei lui, chiar și atunci când oamenii din jur îți produc dezamăgiri în diverse feluri. (slujirea eficientă - III)

Structura epistolei 2 Timotei

Structura discursului

Introducere, 1:1-7

Salutări (1:1-2)

Mulțumiri pentru credința lui Timotei (1:3-7)

Context, 1:8-18

Chemare la slujire pentru Timotei, într-un context dificil: Pavel este părăsit de unii din tovarășii săi

Argumentele epistolei, 2:1-3:9

Argumentul 1, transmiterea ștafetei lucrării creștine trebuie făcută cu credincioșie și dedicare (2:1-2:13)

Argumentul 2, răspunsul față de confruntările sterile trebuie dat printr-un caracter sfânt (2:14-26)

Argumentul 3, decăderea și imoralitatea oamenilor în zilele din urmă impune o atitudine creștină limpede, fermă, de delimitare și separare (3:1-9)

Sfătuire finală, 3:10-4:8

Exemplul vieții lui Pavel, al familiei creștine, inspirația Scripturii și folosul ei (3:10-17)

Îndemnuri părintești și apostolice, la lucrare (4:1-8)

Concluzie și încheiere, 4:9-18,

a. Colaboratori de încredere și dezamăgiri (4:9-16)

b. Încredere că Domnul îl va sprijini (4:17-18)

Salutări finale, urări finale, 4:19-22

Ordinea studiilor din 1-2 Timotei în anii 2023 - 2024

1 Timotei

IANUARIE, 2023

5, 1Tim 1:1-11 (5), Țintele vieții noi sunt iubirea și credința

12, 1Tim 1:12-20 (15-16), Temelia pocăinței și harului

19, 1Tim 2 (8-10), Temeliile rugăciunii, caracterului și sfințeniei

26, 1Tim 3 (5, 13), Mărturia bună a liderului creștin

FEBRUARIE, 2023

2, 1Tim 4 (7-8) Modelul vieții creștine în vremurile din urmă

9, 1Tim 5:1-16 (1-2), Biserica și muștrarea celor în situații limită

16, 1Tim 5:17-25 (17-18), Sfințenia slujitorilor și cinstirea lor

23, 1Tim 6:1-21 (11-12) Imperativele vieții și luptei bune a credinței

2 Timotei

MAI, 2024

16, 2Tim 1:1-8, Darul slujirii și ascultarea de Domnul, 1:6

23, 2Tim 1:9-18, Dreptarul învățaturii și ascultarea de Domnul, 1:13

30, 2Tim 2:1-14, Ucenicia și ascultare de Domnul, 2:2

IUNIE, 2024

6, 2Tim 2:15-26, Curăția vieții, sfințenia și ascultarea de Domnul, 2:21

13, 2Tim 3:1-9, Nebunia lumii și neascultarea ei de Dumnezeu, 3:1-2

20, 2Tim 3:10-17, Sfânta Scriptură și ascultarea ei de Dumnezeu, 3:16-17
27, 2Tim 4:1-8, Lupta cea bună a ascultării de Domnul, 4:7-8

IULIE 2024

4, 2 Tim 4:9-22, Nădejdea bună a ascultării de Domnul, 4:18

Partea 2: Explorare și studiu biblic

Mai

16, 2Tim 1:1-8, Chemare și ascultare, identitate și ucenicie (mentorare), 1:6

Salutările de la începutul scrisorii ne îndreaptă privirea spre trei lucruri importante în viața creștină: **a. identitatea de slujitori și chemarea la slujire, b. puterea mulțumirii și recunoștinței față de Dumnezeu și forța amintirilor binecuvântate, și c. nevoia de dragoste, putere și pricepere, în trăirea și mărturisirea evangheliei.**

1.Importanța chemării la slujire și importanța mentorării (1-2)

În cuvintele de salut, Pavel se prezintă pe sine și apoi îl caracterizează și pe Timotei. Pavel este apostol al lui Hristos, chemat prin decizia lui Dumnezeu la această lucrare, și vestește promisiunile vieții noi aduse de Hristos. Iată trei caracteristici importante ale vieții lui Pavel: el îl reprezintă pe Isus, este trimis și autorizat de Dumnezeu, și vestește viața nouă în Hristos. Cel puțin unele din acestea trei ar trebui să fie prezente și în viața noastră.

În descrierea lui Timotei, se vede rezultatul ucenicizării făcute de Pavel: Timotei este numit „copilul meu preaiubit” – un copil în credință și slujire. Relațiile de prietenie și ucenicizare sunt importante **în testamentul lui Pavel**. Lui Timotei îi lasă el ca moștenire viziunea și importanța evangheliei. Să ne gândim o clipă care este moștenirea spirituală pe care o lăsăm prietenilor și copiilor noștri.

2. Puterea motivatoare a recunoștinței și a amintirilor binecuvântate (3-6)

La început, Pavel are o **rugăciune de mulțumire** și îi mulțumește lui Dumnezeu pentru Timotei. Scrisoarea lui este plină de amintiri bune și încurajatoare. El își aduce aminte de Timotei în rugăciunile sale întotdeauna (3), își aduce aminte de despărțirile lor (lacrimi, v. 4), de credința lui sinceră preluată de la mama și de la bunica sa, care au fost, amândouă, femei foarte credincioase (v.5). **Amintirile bune** și legăturile de prietenie adevărată, în credință, au o mare putere de motivare, aduc o mare încurajare în slujirea creștină. Uneori, ne gândim că trecutul nu poate fi o încurajare, pentru că a dispărut deja. Sau, credem că amintirile sunt subiective, și nu înseamnă mult. De fapt, ele sunt dovezi ale binecuvântărilor reale ale lui Dumnezeu față de noi, și încurajări mari să mergem înainte cu curaj.

Pavel îi aduce aminte lui Timotei să revitalizeze, să înflăcăreze darul slujirii primite de la Domnul, prin punerea mâinilor de către Pavel. Uneori trebuie ca noi înșine să devenim

propriii motivatori, prin harul Domnului. Slujirea noastră nu este doar o opțiune personală, facilă. Ea se bazează pe darul Domnului, pe confirmarea fraților, pe credința primită, pe prietenii adevărate. De ele toate trebuie să ne amintim și să ne încurajăm unii pe alții, și să ne înflăcăram și să ne îndemnăm la rugăciune și la acțiune pentru Domnul.

3. Forța iubirii și a priceperii spirituale în mărturisirea evangheliei (7-8)

Încurajarea supremă la mărturisirea evangheliei, vine din trăirea într-un **duh de iubire**, de dragoste frățească. **Dragostea dă valoare evangheliei**. Nu slujim de teamă, ci prin puterea Domnului, prin dragoste și prin pricepere spirituală (chibzuință). **Aceste trei valori, puterea, iubirea și priceperea spirituală**, ne motivează și ne întăresc să nu fim rușinați sau timizi în predicare, nici în mărturisire. Dimpotrivă, ar trebui să ne bucurăm de mărturia creștinilor care suferă în lume, ca Pavel, și de mărturia lui Hristos. Lucrarea merge înainte prin greutate, prin suferință, dar merge prin puterea lui Dumnezeu.

Aici Pavel ne dăruiește o mare resursă, anume siguranța că Dumnezeu nu ne dă un duh de timiditate, de inhibare, de reținere, ci ne încurajează să devenim maturi. Puterea, iubirea și priceperea spirituală sunt trăsături importante ale maturității în credință. Puterea vine de la Domnul, de la Duhul. Iubirea este modul în care Dumnezeu ne cucerește, ne mântuiește și ne ia sub autoritatea lui. La fel trebuie să învățăm și noi să acționăm. Priceperea spirituală amintită de Pavel aici este un cuvânt compus, format din cuvântul „înțelepciune” și din cuvântul „pricepere practică”. Roagă-te pentru lucrările din Biserică, pentru mărturisirea evangheliei, gândește-te și fă planuri cu înțelepciune biblică, spirituală, planuri practice de creștere a lucrării.

Cuvinte cheie: Evanghelie, suferință, putere, dragoste, amintire.

Aplicații:

Ce credeți că înseamnă „înflăcărează darul lui Dumnezeu care este în tine”?

.....

.....

.....

De ce este important că noi, creștinii, am primit un duh, o atitudine de dragoste, de putere și de pricepere?

.....

.....

.....

De ce îi spune Pavel lui Timotei să nu îi fie rușine de evanghelie? S-a întâmplat vreodată să îți fie rușine de credința în Hristos? De ce?

.....

.....

.....

23, 2Tim 1:9-18, Dreptarul învățaturii și ascultarea de Domnul, 1:13

Învățătura sănătoasă ne arată cum să credem în Hristos și să primim mântuirea și cum să creștem în maturitate și este, în același timp, un dreptar spiritual, adică asemănătoare cu un fir cu plumb care arată linia dreaptă corectă, un poloboc, un nivelmetru folosit în construcții, care ne arată voia Domnului. Când te compari cu firul de plumb al voiei lui Dumnezeu arătate în Biblie, știi dacă ne conformezi ei sau te abați de la voia lui. Învățătura cea sănătoasă, conform Evangheliei lui Hristos, este un astfel de „dreptar”.

1.Evanghelia și viața nouă în Hristos (9-12)

Apostolul Pavel descrie pe scurt evanghelia în v. 9-10 și chemarea pe care a avut-o ca să fie apostol și predicator al ei (v. 11-12). Parcă ar fi repetat unele din cuvintele din Efeseni cap.2, o epistolă scrisă cu aproximativ 5 ani mai devreme de 2 Timotei. Pavel are ocazie să facă un rezumat scurt și foarte la obiect, al evangheliei. Evanghelia ne vestește viața cea nouă, veșnicia, lumina, învingerea morții și a păcatului, toate obținute prin Hristos. Mântuirea noastră este decisă de Dumnezeu, chiar înainte de creație, ne-o dă prin har în și prin Hristos, și ne cheamă cu o chemare sfântă.

Pavel își descrie lucrarea prin trei mari direcții: el a predicat Evanghelia, a fost apostol al ei, și a fost învățător al credincioșilor ne-evrei. În ciuda suferințelor și contestărilor, lui nu îi este rușine de Hristos, pentru că îl cunoaște, și știe în cine a crezut. Această declarație ar trebui să ne miște. Dacă nouă nu ne este rușine de evanghelie, care este motivul? Îl cunoaștem și noi, bine, pe cel în care am crezut?

Una din declarațiile cele mai surprinzătoare vine în finalul v. 11, „sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea.” El este sigur că Hristos, adică Dumnezeu, poate să îi păzească sufletul și mântuirea până în ziua venirii lui Hristos, până în ziua judecății. Siguranța mântuirii nu este un simplu articol de crez, este un rezultat al încrederii în Domnul, după modelul apostolilor.

2.Învățătura bună și tiparul corect al credinței (13-14)

„Învățătura sănătoasă” este o expresie cheie în epistolele 1-2 Timotei și în Tit. Este numită „sănătoasă” pentru că asigură sănătate spirituală, spre deosebire de învățătura falsă, necentrată pe Hristos, care te rățăcește. Versetele 13-14 ne subliniază atitudinea pe care trebuie să o aibă Timotei față de această învățătură auzită de la Pavel. Dreptarul și standardul ei trebuie păzit cu credință și dragoste în Hristos (13). De asemenea, darul mântuirii și al slujirii – numit „lucrul acela bun” trebuie păstrat și păzit prin Duhul Sfânt, care a venit să locuiască în noi.

Care este, așadar, contribuția unui bun învățător al credinței, cum este Timotei, care calcă pe urmele părintelui său în credință, Pavel? Partea lui este să țină bine învățătura sănătoasă, cu drag și credință, și să își păzească mântuirea și slujba prin Duhul Sfânt. Aici avem două subiecte importante de rugăciune pentru noi și pentru învățătorii bisericii.

3. Importanța sprijinului frătesc (15-18)

În testamentul credinței și slujirii sale, în 2 Timotei, Pavel îi mărturisește lui Timotei și câteva lucruri privitoare la ceilalți colaboratori pe care îi are. Unii au rămas lângă el în suferințe, cum ar fi familia lui Onisifor, iar alții, destui, printre care doi anume, Figel și Ermogen, l-au părăsit. Experiența de păstor și misionar nu este ușoară. Întâlnești tot felul de oameni. Unii te susțin și te încurajează, alții te lasă în voia sorții. Probabil că Figel și Ermogen s-au rușinat că Pavel este un prizonier înțemnițat, și nu au mai vrut să aibă de a face cu un „pușcăriaș”. Onisifor, dimpotrivă, l-a căutat și l-a găsit, când a fost la Roma. El l-a ajutat pe Pavel și în Roma și în Efes.

Oare cum am putea să ne arătăm recunoștința față de colaboratorii și frații care dovedesc dragoste și care ne ajută? Pavel se roagă ca Domnul să le arate o îndurare deosebită în „ziua aceea”, adică în ziua judecății, în ziua venirii lui Hristos. Și noi ne rugăm să îi răsplătească Dumnezeu.

Cuvinte cheie: învățătură sănătoasă, dreptar, pază, „ziua aceea”.

Aplicații:

De ce lui Pavel nu îi este rușine de Hristos și de evanghelie?

.....

.....

.....

Ce înseamnă „dreptar”? Care este dreptarul învățăturii sănătoase și cum ne spune Scriptura să îl păzim?

.....

.....

.....

Ce calități avea Onisifor și cum l-a ajutat pe Pavel?

.....

.....

.....

30, 2Tim 2:1-14, Ucenicia și ascultarea de Domnul, 2:2

După ce și-a prezentat chemarea și slujirea (1:1-8) și valoarea uriașă a evangheliei și învățaturii sănătoase (1:9-18), Pavel continuă să îl încurajeze pe Timotei în lucrare, așa cum trebuie să facă un bun mentor cu ucenicul său. Până acum i-a spus să înflăcăreze darul primit de la Domnul prin punerea mâinilor lui Pavel (1:6, probabil slujirea pastorală) și să păzească prin Duhul Sfânt acest lucru bun primit (1:14, probabil credința și, de asemenea, și slujirea pastorală). Acum, Pavel trece la o altă serie de îndemnuri sau porunci pentru viața creștină. Îndemnurile lui sunt clare: fă ucenici (2:1-2), lucrează cu viziune și răbdare (2:3-7), ia în calcul prețul suferinței și nevoia alipirii totale de credința în Hristos (2:8-14).

1. Investește-te în credincioșii de caracter (1-2)

Relația de mentorare în credință devine o relație de mentorare în slujire. Pavel îl numește, din nou, pe Timotei „copilul meu”. Acum însă nu mai este vorba doar de frumoase amintiri despre trecut, ci despre sfaturi cu privire la prezent și viitor: „Tu, dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus.” Cum se poate „întări” un lucrător creștin, în harul primit? Transmițându-l și altora, adică făcând ucenici. Când faci ucenici, transmiți credința și tipul tău de slujire și altora. Dar, acești ucenici nu trebuie să fie ucenici personali cu precădere, ci „ucenicii Domnului”. De aceea, noi nu transmitem ce credem noi, ci ceea ce ni s-a încredințat prin Scriptură „ce-ai auzit de la mine în fața multor martori”, adică învățătura transmisă de apostolul Pavel, în acest caz.

Pavel zice „încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții.” Facerea de ucenici și transmiterea învățaturii Scripturii ca și aceștia să continue tipul tău de lucrare pastorală, tipul apostolic de lucrare pastorală, înseamnă formarea unor oameni de încredere, care au în mod clar darul învățaturii. Ucenic în credință trebuie să fie toți creștinii, și să aibă toți creștinii, dar ucenici în vederea slujirii trebuie chemați să devină aceia care au caracter, care sunt de încredere și care pot să îi învețe și pe alții, cu răbdare, cu înțelegere a evangheliei, cu viziune, cu aplicații concrete.

2. Fii perseverent și vizionar în slujirea creștină (3-7)

Slujirea creștină după modelul lui Pavel, ucenicia de tip apostolic, precum și, în general, orice slujire în Biserică, implică un număr de experiențe asumate. Printre ele se află, disciplina acțiunii, care uneori se aseamănă cu o disciplină militară sau sportivă și implică o anumită suferință, și perseverența plugarului care muncește cu răbdare, privind în viitor cu încredere la momentul predictibil când va strânge roadele.

Disciplina slujirii implică două lucruri, conform Scripturii. Mai întâi, prin asemănare cu viața militară, ea presupune dedicarea completă față de chemarea la slujire. Nu poți avea și afaceri personale, companii și industrii, pe care să le conduci, dacă ești chemat la slujire. Ostașul nu se încurcă cu lucrurile vieții, ci este dedicat slujirii militare, ca să placă ofițerului care l-a înrolat și îl conduce, în cazul nostru, să placă Domnului. Din punct de vedere al metaforei sportive, ucenicul slujitor, se antrenează și joacă conform regulilor din acest

„sport” al slujirii. Cine nu se luptă sau nu slujește conform regulilor rânduite de Domnul în Scriptură, nu va avea parte de cunună, spune Pavel în 2:5.

În al treilea rând, creștinul chemat la slujire. Toți credincioșii sunt chemați, pentru că toți avem diverse slujiri, și trebuie să avem perseverența și viziunea unui plugar pe ogor. Dacă slujești astăzi, fie în misiune sau predicare, fie în grupuri mici, fie în închinarea muzicală, fie în educarea copiilor, tinerilor sau adulților, la Școala duminicală, toate aceste lucrări vor aduce rod în mod clar, în viitor, prin harul Domnului. Să avem deci această viziune a lucrării roditoare și binecuvântate. Prin harul Domnului să participăm cu tragere de inimă și nădejde la lucrările bisericii!

3. Perseverează în trăirea evangheliei, strânge amintiri valoroase (8-14)

Importanța amintirilor bune – sau resursele memoriei binecuvântate – revine în prim plan în v. 8: „Adu-ți **aminte** de Domnul Isus Hristos, (născut) din neamul lui David, înviat din morți etc.”. Aceasta este evanghelia predicată de Pavel, care este prezentată în cuvinte similare și în Romani 1:1-2. Este mesajul despre Isus, Mântuitorul, care a fost evreu din neamul lui David, care a înviat din morți și ajuns să fie Hristos (Mesia), pentru toți oamenii, evrei și ne-evrei, și Domn al întregului univers. Predicarea acestei evanghelii i-a adus și suferințe lui Pavel (9), dar și bucuria că mulți au crezut în Hristos și au primit mântuirea și promisiunea slavei veșnice (10). Secretul slujirii roditoare, așa cum spune Pavel aici, este continuitatea, răbdarea, perseverența și dedicarea în slujire.

4. Bucură-te de profilul moștenirii creștine

Pasajul se încheie cu *imnul vieții cu Hristos* (11-13). Acest imn, de o frumusețe și profunzime aparte, ne aduce rând cu rând, printr-o logică clară și un ritm cuceritor la concluzia că suntem chemați să experimentăm viața lui Hristos și unirea cu El în destinul nostru. Cine a murit cu El, va trăi împreună cu El, cine rabdă în slujire, va împărăți împreună cu El, cine se depărtează de El și se leapădă de Hristos – va avea parte și acesta de lepădare și depărtarea lui Hristos care nu îl va mărturisi înaintea Tatălui și înaintea îngerilor săi (Luca 12:8). Pare că toate acțiunile noastre sunt în oglindă, se corespund cu acțiunile lui Hristos. Și totuși, nu este așa. Dacă noi suntem necredincioși invitației, cerești, El rămâne credincios misiunii de mântuire a omenirii, doar că noi nu vom fi în numărul celor mântuiți. Cu alte cuvinte, Hristos se ține cu seriozitate de lucrarea de mântuire a omenirii, a celor ce cred, dar oare noi suntem și noi la fel de serioși să rămânem în credința în El? Nădejdea noastră în toate lucrurile este Domnul este credincios și statornic în toate planurile și acțiunile sale față de noi, în dragostea sa față de noi (Isaia 46:3-4).

Aceasta este învățătura creștină – să perseverăm în viața împreună cu Domnul, în sfințenie și trăirea evangheliei. Cine face altfel, ajunge la certuri de cuvinte, care distrug și nu salvează, sau nu ajută pe nimeni (14).

Cuvinte cheie: oameni de încredere, evanghelie, dedicare militară, disciplină sportivă, răbdare de fermier, mărturia Domnului,

Aplicații:

De ce îl sfătuiește Pavel pe Timotei să îi învețe evanghelia pe oamenii de încredere din Biserică?

.....

.....

.....

Ce îi transmite Pavel lui Timotei când îi dă exemplele din viața militară, din viața sportivă și din viața fermierilor?

.....

.....

.....

Ați putea spune pe scurt esența mesajului evangheliei?

.....

.....

.....

Care sunt ideile principale ale imnului vieții cu Hristos din 2:11-13?

.....

.....

.....

Iunie

6, 2Tim 2:15-26, Curăția vieții, sfințenia și ascultarea de Domnul, 2:21

Cum ar trebui să ne prezentăm în fața lui Dumnezeu, atunci când este vorba despre evaluarea slujirii în Biserică? Ce stare a inimii să avem, ce valori să căutăm? Acest pasaj ne învață că Dumnezeu ar dori să ne vadă venind la El ca niște slujitori experimentați și maturi. El vrea să fim niște creștini maturi care știu să trăiască evanghelia și știu să o explice și altora corect, bine aplicat.

1. Trăsăturile de bază ale învățătorului creștin experimentat (15-23)

Când venim înaintea Domnului în rugăciune vrem, desigur, să nu venim ca fariseii mândri, ci mai degrabă ca vameșul care recunoștea că are nevoie de îndurarea Domnului (Luca 18:9-14). Totuși, apostolul Pavel îl invită aici pe Timotei să vină înaintea lui Dumnezeu ca un lucrător încercat. Ce înseamnă să fii un lucrător încercat?

Maturitate și experiență

Mai întâi, a fi un lucrător încercat înseamnă să vii înaintea lui Dumnezeu ca un om verificat și probat că este bun. Adică, trebuie să se vadă din felul de a fi că vrei să fii la standardele cerute de Dumnezeu. Ce fel de standarde are El? Să fii curat, să fii drept, să fii sfânt, să fii înțelept, răbdător, blând. Acest standarde le găsim în 1 Timotei 3:1-13. Apoi vs. 15 spune că Domnul așteaptă să fim slujitori corecți, care nu sunt părtinitori și deci, nu au de ce să se rușineze cu privire atunci când predică și explică evanghelia. Adică, slujitorii Cuvântului trebuie să fie oameni care împart drept cuvântul adevărului, care înțeleg bine Scriptura, o studiază și o aplică drept, fără interpretări superficiale sau false, greșite.

Evitarea certurilor și a vorbăriei fără miez și lumești.

În legătură cu această slujire, vs. 16-19 și 23 sunt foarte relevante. Cine se apucă de discuții nefolositoare înaintează în certuri și în lipsa de respect pentru Dumnezeu. Cuvintele fără conținut deteriorează gândirea și mărturia ca o carie, ca o cangrenă, ca o infecție în sufletul omenesc. Cine vorbește fără respect față de Dumnezeu, începe să confunde binele cu răul și să își justifice păcatele. El va ajunge tot mai departe de Dumnezeu. Soluția este una singură: îndepărtarea de astfel de oameni și de discuțiile lor ușoare, mereu gata de contradicții și certuri (vezi și 3:5).

Nevoia de verificare și curăție personală

Eficiența în slujire depinde de binecuvântarea Domnului, dar depinde și de alegerile personale și de grija față de modul nostru de viață. Pasajul 2:20-22 ne arată că noi avem un rol

important în a ne pune la dispoziția lui Dumnezeu. Dacă ne punem singuri pe raftul sau în dulapul cu vase curate, spălate, sfințite, gata de orice lucrare bună, atunci așa ne va folosi și Dumnezeu, ca pe un vas de aur sau argint.

Dacă ne punem singuri în debaraua cu vase murdare, de lemn și de pământ, cu oale de flori și oale de noapte, de-a valma, atunci așa vom fi și față de Dumnezeu, adică lipsiți de curăția necesară slujirii. Apostolul Pavel insistă să ne curățim ca să fim la dispoziția lui Dumnezeu ca vase frumoase, curate, pentru o slujire de cinste, de onoare. Este bine să ne oprim o clipă și să ne verificăm viața.

În mod deosebit, lui Pavel îi plac explicațiile sau aplicațiile cu două direcții majore, aflate în contrast. Astfel, el zice „fugi de poftele tinereții” (22a) și „urmărește” calitățile maturității și credinței (22b). Acestea din urmă sunt neprihănirea, credința, dragostea, pacea, părtășia cu cei care se roagă lui Dumnezeu cu o inimă curată. Este a doua oară când Pavel ne arată că maturitatea lucrătorului încercat, destoinic, depinde și de deciziile noastre. A fugi de ispite și a urmări calitățile vieții spirituale, este o decizie pe care trebuie să o luăm fiecare din noi. Aici ar fi bine să ne încurajăm unii pe alții, cum zice Scriptura, la dragoste și la fapte bune, ca să nu depărtăm de adunare și de slujire, cum își fac unii obicei (Evrei 4:24-25). Când a fost ultima oară când ai încurajat pe cineva în slujire și cum ai făcut-o?

2. Recuperarea celor ce greșesc (24-26)

Recuperarea celor greșiți se face cu blândețe și cu învățătură bună

O cerință importantă pentru Timotei și pentru noi, este ca „robul Domnului” să nu se certe. Modelul, cu siguranță, este însuși Domnul Hristos. Oricum, dacă Hristos are tot dreptul să ne certe, robul Domnului, spune Pavel, trebuie să fie blând. Uneori, pentru unii, blândețea vine în mod natural. Dar, chiar dacă nu suntem predispuși la blândețe, cerința blândeții stă în picioare. Moise era impulsiv și totuși este numit în Biblie cel mai blând om de pe fața pământului (Numeri 12:3). Blândețea trebuie unită cu capacitatea de a-i învăța pe toți cu răbdare și îngăduință. Uneori pare că aceste cerințe sunt peste puterile omenești obișnuite. Și totuși Duhul lui Dumnezeu ne poate ajuta să ne maturizăm și să devenim blânzi.

Recuperarea celor greșiți se face cu pocăință și adevăr, cu îndreptare

Miza unui astfel de slujitor în Biserică, este că în felul acesta putem spera ca Dumnezeu să dea celor greșii pocăința și îndreptarea, și cunoașterea adevărului. Toate acestea trei ar fi greu de atins, dacă păstorul este aspru și confrunțațional. Din ceea ce spune versetul 2:26 se pare că cel greșit, se află într-un fel de transă, greșește și nu își dă seama că face așa. Cei greșiți trebuie „să își vină în fire”, să își revină din transa sau amețelăa păcatului. Aceasta este o imagine mai rar folosită despre cei păcătoși. Dacă își revin ei se vor putea desprinde din capcana diavolului. Așadar, păcatul este o capcană și păcătuirea este ca o hipnoză a răutății din care trebuie să ne revenim. Poate că Pavel a văzut multe astfel de cazuri în viața sa de păstor. De aceea îl sfătuiește pe Timotei în acest fel. Și, desigur, și noi ar trebui să învățăm și fermitatea mustrării și blândețea certării, precum și nădejdea îndreptării.

Cuvinte cheie: lucrător încercat, vas de cinste, vas de ocară, curățire, blândețe, capcana diavolului.

Aplicații:

Ce înseamnă să vii înaintea lui Dumnezeu ca un „lucrător încercat”?

.....

.....

.....

Cum poate cineva să se pregătească pentru slujiri de preț în Biserica lui Dumnezeu?

.....

.....

.....

Există lucruri de care trebuie să fugim și lucruri pe care trebuie să le urmărim în viață. La ce se referă Pavel când îl îndeamnă în felul acesta pe Timotei? De ce?

.....

.....

.....

De ce este nevoie de blândețe și învățătură când consiliezi sau sfătuiești pe cineva?

.....

.....

.....

13, 2 Tim 3:1-9, Nebunia lumii și neascultarea ei de Dumnezeu, 3:1-2

După îndemnuri pline de inspirație la lucru misionar și pastoral, cu nădejde, disciplină, cu dedicare și perseverență, Pavel se dă pe sine însuși exemplu de lucrător creștin. Totuși, înainte de aceasta, el îl avertizează pe Timotei că în vremurile din urmă vor fi zile grele, pentru că oamenii vor fi dificili. Cum îi descrie Pavel pe oamenii din vremurile din urmă ? Merită să privim cu atenție, pentru că și noi trăim în vremurile din urmă. Și noi, creștinii de astăzi, trăim în vremurile din urmă.

1. În vremurile din urmă oamenii vor avea caracterul deformat (1-5)

Necredința și poftele, egoismul și lipsa de dragoste sunt foarte prezente în oamenii din vremurile din urmă și le deformează grav caracterul. Pavel îi descrie lui Timotei, în vs. 1-5, patru direcții principale ale caracterului deformat. Multe defecte de caracter pornesc din lipsa dragostei sau dintr-o iubire orientată greșit.

Astfel, mulți se vor iubi pe ei înșiși, vor iubi banii – câștigurile mari, vor fi insensibili față de frumos, față de familie, față de animale, față de natură (fără iubire naturală), vor fi lipsiți de loialitate, adică vor fi trădători, fără cuvânt, înșelători (vânzători).

În al doilea rând, vor fi plini de mândrie, disprețuitori, lipsiți de recunoștință, fără milă sau îndurare față de alții. Dragostea de sine nu are resurse multe, nu mai este loc de iubirea față aproapele nostru, nici de mulțumire, nici de milă. Vor fi gata de bârfe, de răzbunare, de duritate implacabilă, de lipsă de iertare.

În al treilea rând, se va vedea tot mai multă lipsă de control personal, tot mai puțină recunoaștere a limitelor. Astfel, trăirea în poftă și libertinaj va domina viața oamenilor. Ei vor contesta orice regulă și pe o ricine în afară de ei înșiși. Importanța de sine va fi mult exagerată – deși, în general vorbind, este bine să gândești pozitiv despre tine însuși, să te încurajezi la dezvoltare personală și efort bine focalizat, constructiv.

În ultimul rând, oamenii din vremurile urmă vor fi lipsiți de închinare adevărată. Vor dori un fel de credință, dar una vagă fără putere, fără ascultare de Dumnezeu.

Cred că merită să ne rugăm pentru astfel de oameni, ca Dumnezeu să întoarcă la sine, pe cât mai mulți, prin pocăință. Dar, până una-alta, sfatul cuvântului este clar.

2. În vremurile din urmă vor veni învățători falși, imorali (6-7)

Întotdeauna au fost învățători greșiți și învățători falși, dar aici apostolul Pavel ne avertizează asupra unei intensificări a lucrării lor. Ni se spune, astfel, că ei se strecoară, sau se auto-invită prin casele oamenilor. Îndrăzneala învățătorilor falși în vremurile din urmă este surprinzătoare. Accesul lor în casele oamenilor este uimitor. Nu numai că sunt îndrăzneți, dar foarte posibil, sunt ajutați în această „strecurare” și de mijloacele mass-media. Astăzi învățăturile greșite, evangheliile false, învățăturile despre horoscop, magie, despre energiile cristalelor și forța gândirii pozitive, despre metode și aranjamente feng-shui (arta aranjării lucrurilor în casă ca să fim influențați pozitiv), etc. Ateismul nu mai este expus numai de la catedră sau prin ziar, nici imoralitatea, ci ajung în casele noastre prin emisiuni radio-tv, prin reportaje, și chiar și prin filme de desene animate pentru copii.

În al doilea rând, acești învățători falși foarte îndrăzneți și inventivi, care ajung în casele oamenilor, reușesc să le convingă, să le „ducă” cu vorba, pe femeile din casă pe care Pavel le descrie drept femei cu poveri mari de păcate în viață, femei cu judecată ușoară, imorală, femei frământate de pofte diverse (adică plăceri, dorințe etc.), dornice de învățătură, dar incapabile să urmărească serios adevărul și să îl asculte, să îl aplice în viață. Aceste femei vor să fie contemporane, să învețe ceva nou, să fie la modă, dar nu reușesc să adopte și să urmeze învățătura biblică.

Caracterul specific al acestei situații, descrise aici, se vede în faptul că sunt implicați în această decădere a vieții de credință, și bărbații și femeile. Așadar, vedem o decădere generală. Caracterele oamenilor se vor deforma prin plăceri și învățături false, prin duritate și răzbunare, prin răutate și necredință. În mod foarte îngrijorător și caracterul bărbaților și caracterul femeilor, vor ajunge într-o mare decădere. Mare este această decădere. Așa cum spune Deuteronom 28:56, în acea vreme „Femeia cea mai gingașă și cea mai miloasă dintre voi, care, de gingașă și miloasă ce era, nu știa cum să calce mai ușor cu piciorul pe pământ, va privi fără milă pe bărbatul care se odihnește la sânul ei, pe fiul și pe fiica ei.”

3. În vremurile din urmă vor fi oameni potrivnici credinței, implicați în ocult (8-9)

Între acești oameni ai necredinței și ai învățaturii false, se află și unii și mai periculoși, care sunt implicați și în acțiuni oculte (magie, vrăjitorie). Ei sunt îndrăzneți, hotărâți să se împotrivescă lui Dumnezeu și îi învață și pe alții să se poarte în felul acesta. Ei se aseamănă, ne spune Pavel, cu vrăjitorii sau magicienii răi Iannes și Iambres (Mambres), care s-au împotrivit lui Moise și l-au sfătuit pe Faraon să nu îl asculte pe Dumnezeu. Numele acestor doi vrăjitori nu se găsește în Biblie, dar este amintit de Talmud și de tradiția iudaică.

Acești oameni au mintea stricată și sunt condamnați pentru că n-au credință. Sunt numiți oameni care trăiesc în dezorientare, în nebunie. Dumnezeu le promite că nu vor mai înainta, ci răutatea lor va fi expusă înaintea tuturor.

Trebuie să ne ferim de astfel de oameni. Acesta este sfatul Scripturii. Se aseamănă foarte mult cu ce spune Psalmul 1:1, „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! 2. Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!”

Aceasta ar fi o soluție bună și pentru vremurile din urmă, în care caracterul oamenilor a ajuns foarte depravat. Să nu fim asociați cu ei, cu felul lor de viață. Putem să ne rugăm pentru mântuirea lor, putem să ne apropiem de ei pentru evanghelizare, dar să nu ne asociem cu ei și cu felul lor de viață.

Cuvinte cheie: caracter deformat, lipsă de credință, ocultism, vremurile de apoi, mărturie creștină.

Aplicații :

Spuneți cum se poate vedea astăzi, decăderea caracterului omenesc în zilele din urmă. Care sunt domeniile în care acționează decăderea caracterului?

.....
.....
.....
În ce fel ne poate influența mass-media în acceptarea învățăturilor false ?

.....
.....
.....
În ce constă pericolul de a fi doritori de învățătură, dar din cauza pofitirilor și păcatelor, să nu putem cunoaște adevărul ?

.....
.....
.....
În ce fel ne poate influența mass-media în acceptarea învățăturilor false ?

.....
.....
.....
Credeți că implicarea în magie este o formă extremă de rău ? Ce l-au învățat Iannes și Iambres pe Faraon, în ce privește necredința ?

20, 2 Tim 3:10-17, Sfânta Scriptura și ascultarea de Dumnezeu, 3:16-17

În contrast cu declinul moral și spiritual al societății, precum și cu religiozitatea falsă descrisă în primele nouă versete ale acestui capitol, Pavel îl îndeamnă pe Timotei să fie un om diferit, cu o viață diferită. Chemarea de a fi diferiți într-o lume tot mai secularizată, mai departe de Dumnezeu, este o subliniere constantă în învățătura lui Pavel (Romani 12:1). De aceea, este important ca Timotei să stea alături de cei care trăiesc în adevăr, umblă în credință și care sunt nedreptățiți din cauza evangheliei.

1. Exemplul vieții apostolului Pavel (10-11)

Prin calitățile pe care Pavel le enumeră legate de viața și comportamentul său înaintea lui Timotei, Pavel dă autenticitate învățăturii sale. Autenticitatea unui creștin se vede prin modul în care acesta pune în practică sau trăiește cuvântul Evangheliei. Apostolul Pavel a rămas fidel modelului de viață descrisă prin autocontrol, credință, neprihănire și dragoste, în ciuda suferinței și a împotrivirilor.

Este interesantă enumerarea acestor calități pe care Pavel le-a dovedit prin viața lui. Pavel începe cu ceea ce se vede „de aproape” – învățătura lui, însă aceasta a fost urmarea unui șir de trăiri care au culminat cu lecții de viață, izvorâte din ascultarea Evangheliei. Ele au fost născute din prigonirile și suferințele pe care le-a îndurat și care au condus la răbdare în viața lui Pavel. Apoi, răbdarea a modelat dragostea lui, iar o dragoste asumată a scos la iveală o îndelungă răbdare, consolidându-i credința. Și credința l-a determinat la hotărâre, iar hotărârea lui s-a concretizat într-o purtare vrednică de Evanghelie. Doar ceea ce noi trăim, susține învățătura pe care o transmitem. Învățătura noastră va avea impact numai atunci când este susținută și de trăirea noastră! Așa a învățat și Domnul Isus (F. Ap. 1:1) și așa a făcut și apostolul Pavel. Așadar, Timotei a putut să urmărească viața apostolului Pavel, și apoi a avut în el un model pe care să îl imite. În cele din urmă, viața și suferințele apostolului Pavel au fost un indicator înspre Dumnezeu, care „l-a izbăvit din toate”.

2. Destinul oamenilor credincioși și al celor înșelători (12-13)

Experiența lui Pavel nu este unică. Dacă pentru apostolul Pavel, căutarea lui de a trăi o viață evlavioasă i-a adus persecuție și suferință, același lucru este valabil pentru orice creștin care urmărește același mod de viață. Domnul Isus știa că și ucenicii Lui vor avea parte de același tratament din partea lumii (Ioan 15:18-20). Un creștin care nu cunoaște sub nicio formă prigoana, s-ar prea putea să trăiască o viață care nu intră niciodată în conflict cu valorile false ale lumii în care trăim.

Imaginea de astăzi a lumii reflectă răutatea și impostura. Oamenii răi sunt cei care se opun în mod activ dreptății și moralității. Cei „înșelători” la care face referire apostolul Pavel, sunt impostorii religioși sau amăgitorii care trăiesc vieți ipocrite și care se pot alătura chiar comunităților de credincioși. Există un pericol ala acestor zile, și anume faptul că oamenii pot deveni tot mai adesea impostori religioși, mărturisind credința în Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar „tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:5). Aceștia se vor auto-înșela și îi vor înșela și pe alții.

3. Testamentul rămănerii lângă învățătura Bibliei (14-17)

Îndemnul repetat al apostolului Pavel pentru Timotei este să rămână lângă învățătura Scripturii. Aceasta va fi singura resursă sigură în ziua când doctrinele false vor lovi din toate părțile. Timotei nu numai că a învățat aceste mari adevăruri ale credinței, ci a și fost în mod personal asigurat de ele. Când era doar un copil, mama lui Eunice și bunica sa Lois l-au înrădăcinat în Scripturi (2 Timotei 1:5). Pavel a continuat lucrarea de fundamentare a tânărului Timotei în adevărul Evangheliei, așa încât acesta a descoperit că Scripturile sunt adevărate, pretențiile și promisiunile Cuvântului lucrând în propria sa viață. A „rămâne” în lucrurile pe care le-a învățat, însemna pentru Timotei a continua să umble și să trăiască în adevărurile Scripturii. Doar Sfintele Scripturi pot să dea necurmat oamenilor înțelepciune spre mântuire. Scopul principal al ei nu este să răspundă la toate întrebările pe care le-ar putea avea omul, ci să dezvăluie planul divin cu privire la mântuirea sufletului.

Când Pavel se referă la „toată Scriptura”, el are în vedere întreg Vechiul Testament, dar și acele părți din Noul Testament care existau deja (în 1 Timotei 5:18, el citează din Evanghelia după Luca 10:7, tratând-o ca pe Sfânta Scriptură). Așadar, astăzi suntem îndreptățiți să aplicăm acest verset pentru întreaga revelație a Cuvântului lui Dumnezeu. Pasajul acesta este unul dintre cele mai importante texte pe tema inspirației Bibliei. Toată Scriptura este inspirată, „respirată” (insuflată) de Dumnezeu: sensul folosit aici este acela că Dumnezeu „a suflat” sau „a produs” Scriptura, așa cum El a făcut Creația. Scriptura este o revelație divină, dată prin inspirație de către Dumnezeu, pe care ne putem bizui ca fiind infailibil adevărată.

Utilitatea practică a Scripturii este în ultimă instanță nu informarea, ci transformarea vieții omului, pentru ca acesta să ajungă desăvârșit (complet sau matur) și cu totul destoinic (echipat) pentru orice lucrare bună (Efeseni 2:10). Astfel, Scriptura ne este de folos pentru doctrină (cunoașterea adevărului), pentru mustrare (convingere cu privire la un comportament greșit sau o doctrină falsă), pentru corectare (îndreptarea celor ce acceptă mustrarea) și pentru instruire în neprihănire (înțelepciune practică înspre zidire). Valoarea specială a Scripturii constă în faptul că cel care se lasă echipat de Cuvânt va fi „făcut capabil pentru a întruni toate cerințele neprihănirii” (v. 17). Prin viața sa, el va susține puterea Cuvântului de a conduce oamenii înspre mântuire și de a-i echipa pentru o viață neprihănită de slujire cu credincioșie. Acesta este testamentul lăsat de Pavel lui Timotei.

Cuvinte cheie: Sfânta Scriptură, insuflarea Duhului Sfânt, echipare și maturizare spirituală, fapte bune.

Aplicații:

Ce pot să vadă îndeaproape cei din jurul tău în viața ta? Cât de conștient ești de faptul că cei din jur urmăresc viața noastră?

.....

.....

.....

Ai un „Pavel” sau un „Timotei” în viața ta? Pe cine ai avut ca model, pentru a-l imita? Pe cine „inspiră” umblarea ta cu Dumnezeu?

.....
.....
.....

Cât de ușor pot fi identificați astăzi impostorii religioși?

.....
.....
.....

Există întrebări care te frământă cu privire la inspirația Scripturii? Ce ai putea face pentru a găsi răspuns la aceste întrebări?

.....
.....
.....

Care este rolul Cuvântului lui Dumnezeu în viața ta? Descrie în ce mod experimentezi impactul Cuvântului în viața ta personală.

.....
.....
.....

27, 2 Tim 4:1-8, Lupta cea bună a ascultării de Domnul, 4:7-8

Ultima secțiune din epistolă, care începe cu acest pasaj, conține și ultimele cuvinte inspirate, scrise de apostolul Pavel, care știa că viața sa pământească se apropia de sfârșit. Este secțiunea cu cea mai mare încărcătură emoțională. Pe de-o parte, speră că Timotei va ajunge la el și vor putea continua chiar și pentru puțină vreme părtășia lor, iar pe de altă parte, ia în considerare și posibilitatea ca aceste rânduri să fie ultimele sale cuvinte pentru Timotei. De aceea, fiecare gând exprimat este cât se poate de serios și solemn. Cu această perspectivă, ca o ultimă sarcină, Pavel îl imploră pe Timotei să rămână credincios în lucrarea sa pentru Domnul Isus Hristos, ducând, asemenea lui, lupta cea bună a ascultării de Domnul.

1. Îndemnul la slujire dinamică (1-2, 5)

În primele cinci versete, Pavel folosește nouă verbe care definesc portretul unui adevărat slujitor creștin. Ele evidențiază seriozitatea mandatului divin al lui Timotei. Solemnitatea cerinței lui Pavel reiese din faptul că este legată direct de incredibila măreție a Celui care îi împuternicește pe slujitori în lucrare pentru Domnul. Responsabilitatea este înfricoșătoare, pentru că este îndeplinită înaintea lui Dumnezeu și înaintea (în prezența) lui Hristos Isus.

Îndemnul lui Pavel este mai mult decât o sugestie sau dorință: este mai degrabă o cerință stringentă pentru o slujire dinamică: propovăduiește Cuvântul (1), stăruie asupra lui la timp și ne la timp (2), mustră (3), ceartă (4), îndeamnă cu toată blândețea și învățătura (5), ...fii treaz în toate lucrurile (6), rabdă suferințele (7), fă lucrul unui evanghelist (8) și împlinește-ți bine slujba (9). Fiecare dintre acestea exprimă o cerință legitimă pentru un slujitor al Cuvântului, iar toate împreună definesc portretul unui slujitor pe deplin conștient de socoteala ce i se va cere din partea Celui ce „judecă vii și morții”.

2. Contextul lumii necredincioase (3-4)

După chemarea făcută lui Timotei pentru excelență în predicare și învățătură, Pavel îl avertizează cu privire la opoziția pe care o poate întâmpina din pricina unei astfel de propovăduiri și învățături. Este pentru a doua oară în această epistolă când Pavel aduce în atenție situația vremurilor grele din zilele de pe urmă (cap. 3:1-5).

Și în prima sa epistolă, apostolul i-a amintit lui Timotei că cei care trăiesc în „fărădelege și nesupunere...” (1 Timotei 1:9-10), se împotrivesc învățăturii sănătoase. Din pricina faptului că doctrina sănătoasă este ca o mustrare usturătoare față de trăirea neevlavioasă, ea nu este acceptată și tolerată de cei care persistă în păcat. Aceștia trăiesc contrar doctrinei sănatoase, o urăsc și se împotrivesc adevărului. În contextul unei astfel de lumi necredincioase, predicarea trebuie să urmărească cele trei scopuri expuse deja: avertizarea cu privire la învățătura falsă, condamnarea păcatului și îndreptarea spre adevăr. Fiecare pământească va fi împotrivoare unei astfel de predicări, considerată nepopulară. Din acest motiv, fără a fi surprinzător, oamenii neevlavioși vor căuta învățători care să le hrănească iluziile și poftele lor păcătoase. Prin urmare, predicatorul pe care aceștia vor cel mai puțin să-l audă este cel care aduce un mesaj de care ei au cea mai mare nevoie. Cineva a reușit să

surprindă această nevoie în cuvintele: „Predicatorul credincios trebuie să-i tulbure pe cei confortabili, și să le dea confort celor tulburați”. El trebuie să spună ascultătorilor ceea ce au nevoie să audă, nu ce le-ar plăcea să audă.

Ultimele patru imperative ale unei slujiri dinamice sunt menționate după această descriere elocventă a contextului social și moral al zilelor de pe urmă. Slujitorul credincios trebuie să fie „treaz” (stabil, ferm, statornic), fără să se compromită făcând mai degrabă pe plac oamenilor și nu lui Dumnezeu. Nu există o slujire cu credincioșie care să nu implice un cost din punct de vedere al efortului, al sacrificiului și al suferinței.

3. Conștiința jertfei și răsplătirii (6-8)

Ultimele cuvinte ale apostolului Pavel sunt asemenea unui excelent epitaf triumfător. După aproximativ treizeci de ani de la întâlnirea sa cu Hristos pe drumul Damascului, el nu avea niciun fel de regrete sau remușcări. Într-un mod cât se poate de concentrat, Pavel afirmă nu doar triumful său spiritual, ci oferă în același timp și o puternică motivație pentru Timotei (și pentru orice credincios) de a trăi o viață de slujire cu credincioșie față de Hristos. În ciuda profundelor sale griji pentru Biserică și pentru Timotei, ultimele cuvinte ale apostolului reflectă o siguranță și liniște care izvorăște dintr-o încredere deplină în Domnul său.

Pavel își oferă viața ca o „ofrandă” înaintea lui Dumnezeu! Wiliam Barclay descrie acest moment prin cuvintele: „Pavel nu s-a gândit la el însuși că va fi executat; el s-a gândit că își va oferi viața lui Dumnezeu. Viața lui nu era luată de la el; el și-a depus-o. Încă de la convertirea sa, Pavel a oferit lui Dumnezeu banii lui, inteligența lui, puterea lui, timpul său, vigoarea trupului său, acuitatea minții lui, devotamentul inimii lui pasionate. Doar viața însăși i-a mai rămas de oferit, și cu deplină bucurie Pavel voia să i-o depună!”

Folosirea expresiei „ca o jertfă de băutură” reprezintă o frumoasă metaforă legată de finalul vieții sale. Jertfa de băutură era pentru evrei jertfa de la urmă, care turnată pe altar, încheia procesiunea pentru jertfa ca dar de mâncare și jertfa ca ardere de tot (Numeri 15:1-10). Pavel și-a trăit viața făcând lucruri mari și semnificative pentru Dumnezeu, iar ca un rezumat perfect al întregii sale vieți, verbele „am luptat, am isprăvit și am păzit” compun esența umblării sale cu Dumnezeu. Ceea ce încă a mai rămas pentru Pavel, după ce trecutul și prezentul s-au isprăvit, avea să fie în mod cert cea mai glorioasă parte a vieții sale în Hristos. Niciun alt scriitor al Scripturii nu a proclamat mai clar adevărul că mântuirea este în totalitate prin harul lui Dumnezeu, ce lucrează prin credința noastră (Efeseni 2:8-10). În același fel, niciun alt scriitor al Scripturii nu a anticipat cu o mai mare bucurie răsplata pe care el avea să o primească într-o zi din mâna Domnului, care l-a mântuit și l-a susținut prin harul Lui. De aceea, Pavel a continuat să „alerge spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filipeni 3:14).

Cuvinte cheie: lupta cea bună, răsplătire, credință, jertfă, a fi gata.

Aplicații:

Care dintre cerințele legitime pentru un slujitor al Cuvântului, menționate de Pavel în versetele 1-2 și 5 se regăsesc astăzi în contextul Bisericii noastre? Care dintre acestea sunt neglijate?

.....

.....

.....

Există o preocupare vizibilă pentru învățătura sănătoasă, în contextul comunității de credință căreia îi aparții? Explică răspunsul!

.....

.....

.....

Cât de evidentă este astăzi tendința descrisă de apostolul Pavel în versetele 3-4?

.....

.....

.....

Ce trebuie să facă un credincios în contextul în care oamenii își întorc urechea de la adevăr? Cum te poziționezi, ca și credincios, într-o astfel de situație?

.....

.....

.....

Cum ar suna un posibil „epitaf” al vieții tale? Cum ți-ai dori să fie formulat?

.....

.....

.....

Iulie

4, 2 Tim 4:9-22, Nădejdea bună a ascultării de Domnul, 4:18

În încheierea scrisorii sale, Pavel îi scrie lui Timotei câteva rugăminți personale și îi dă și câteva amănunte despre mersul procesului. În același timp, vedem cum apostolul Pavel își trece în revistă lucrarea, apoi răspândirea colaboratorilor săi, apoi realizările sale misionare și, de asemenea, câteva dezamăgiri și tristeți. El se încredințează pe deplin în mâna Domnului, cu privire la toate aceste lucruri, și crede în biruința sa finală în viață, adică în faptul că Domnul îl va trece cu bine în împărăția sa veșnică, peste toate aceste greutăți.

Aflăm câteva lucruri importante aici: de ce este nevoie să îi încurajăm pe cei aflați în încercare, sau la sfârșitul vieții, de ce este nevoie să fim realiști și să evităm persoanele rău intenționate față de evanghelie, ce fel de așteptări să avem de la cei din jur, favorabili sau nefavorabili nouă, personal, și lucrării evangheliei. Încheierea epistolei reprezintă un îndemn puternic la încredere în Domnul, la a fi umani, sensibili unii față de alții. Avem nevoie să fim buni prieteni față de cei aflați în încercări sau în dificultățile vârstei, fie ei pastori sau nu.

1.Importanța încurajării în singurătate, evaluarea lucrării

În 2 Timotei, Pavel simte că drumul vieții sale se află aproape de încheiere. El și-a evaluat lucrarea și viața, lupta, și „alergarea” așa o numește el. Acum simte nevoia unei susțineri sufletești și îl roagă pe Timotei „Caută de vino curând la mine.” (v.9). Când finalul vieții se simte mai aproape decât oricând, sau atunci când ești singur, simți nevoia de a vorbi cu un prieten bun. Îl roagă pe Timotei să vină în vizită cât mai curând, împreună cu încurajarea pe care o aduce. Este o mare încurajare pentru Pavel când vede că evanghelia continuă să fie predicată de copiii săi în credință.

Situația colaboratorilor săi era complexă. Unii l-au dezamăgit, iar alții, chiar mai dureros, l-au părăsit. Astfel, Dima l-a părăsit „din dragoste pentru lumea de acum”, zice Pavel. Probabil că efortul vestirii evangheliei a fost prea obositor și prea lipsit de strălucire. Sau poate că îi era rușine de Pavel, că era judecat, și nu voia să se afle printre susținătorii unui apostol aflat în închisoare. Lumea de atunci, cu ierarhiile ei și cu satisfacțiile ei, cu oportunitățile ei, i-a părut mai atrăgătoare. L-a părăsit pe Pavel cel în lanțuri, și a plecat într-un oraș activ, dinamic, deschis afacerilor și distracțiilor, cum era Tesalonic.

Singurătatea lui Pavel avea și alte cauze, de o natură mai pozitivă. Unii colaboratori plecaseră de lângă el, dar în misiune, acolo unde au fost trimiși. Astfel, Crescens vizita bisericile din Galatia. Tit, un prieten bun și fiu în credință, care era păstor în Creta, vizita Dalmația (astăzi în Croația). Tihic plecase la Efes.

Doar Luca, evanghelistul, se mai afla lângă Pavel. Moștenirea pe care i-a lăsat-o Pavel lui Luca era evanghelia și istoria călătoriilor misionare. Știa că Luca va scrie o carte, chiar două, despre începutul creștinismului, și Pavel simțea că lucrarea lui va fi continuată în acest fel. Tot din acest motiv îl roagă pe Timotei să îl aducă și pe Marcu. Marcu, al doilea evanghelist, fost colaborator misionar al lui Pavel la început, în Creta, și fusese și ajutor și

traducător al lui Petru. Așa cum știm, Marcu scrisese și el un rezumat al predicării apostolilor, o evanghelie, evanghelia după Marcu. Pavel simțea nevoia să îi vadă pe toți acești colaboratori activi că vin lângă el, că aduc roade, și că lupta și predicarea lui, și misiunea, nu au fost degeaba.

Pe lângă prezența prietenilor și colaboratorilor, Pavel simte și nevoia cărților lăsate lângă Efes, la cineva în portul Troas. Și, de asemenea, are nevoie, ca toți cei în vârstă (avea aproape 65 de ani), și de o manta care să îl încălzească. Este foarte important ca pastori și în calitate de credincioși – pentru toți, să fim lângă cei în suferință și să-i încurajăm, Lucrarea creștină ia și aceste forme intens personale, când frăția în Domnul se vede prin prietenie, disponibilitate și prezență fizică.

2. Importanța avertizărilor și a iertării în cazul dezamăgirilor omenești

Pavel are o atitudine realistă în vestirea evangheliei și nu privește doar la succese și binecuvântări, ci și la împotriviri și de aceea îl avertizează pe Timotei cu privire la ele. În versetele 14-15 el îl învață pe Timotei să se păzească de Alexandru, căldărarul sau tinichigiul, un meseriaș care se opunea evangheliei și evangheliștilor din răsuputeri. Desigur, aceasta era și un motiv special de rugăciune. Creștinul trebuie să fie și activ și precaut, și curajos și atent la împotrivitori.

În evaluarea finală pe care o face Pavel în legătură cu situația procesului, remarcă faptul atunci când la tribunalul lui Cezar a venit momentul apărării sale, nimeni nu l-a susținut, ci toți s-au disociat de el. Era nevoie de curaj deosebit ca să spui procuratorilor romani că tu crezi în evanghelie și în regele Hristos, chiar în capitala împăratului Romei. O astfel de declarație l-a pus în dificultate pe Pavel, iar creștinii de lângă el nu au avut tăria să îl susțină și să stea lângă el. Pavel însă îi mulțumește lui Dumnezeu că a putut vesti evanghelia complet, prin puterea Domnului, și că a fost izbăvit în acea situație, și cere Domnului să le acorde iertarea sa. El cere clemența divină peste toți cei care l-au părăsit și l-au lăsat singur înaintea procurorilor.

Versetul 18 este foarte interesant. La final, Pavel zice următoarele „Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.” Așadar, el vede că această izbăvire va însemna, în final, moartea sa și intrarea glorioasă în împărăția cerească a lui Dumnezeu. Într-adevăr, pentru cei credincioși, moarte vine și ca o formă de izbăvire, ca o ușă deschisă spre împărăția cerurilor unde ne așteaptă Domnul care va spune „vino, rob bun și credincios”.

Lista salutărilor și a ultimilor detalii despre echipa misionară aflată în plin lucru continuă și în v. 19-22. Pavel își aduce aminte de Priscila și Acvila, cu care se întâlnise în Efes, unde era Timotei, dar și în Corint și în Roma. Apoi, de Onisifor. Apoi de Erastes, rămas în Corint, de Trofim, care rămăsese bolnav în Mileet. Încercările nu scutesc pe nimeni. Pavel le transmite salutări tuturor și și de la toți care erau cu el (Eubulos – voie bună, Linus, Claudia) și îl mai roagă încă o dată pe Timotei să îl viziteze, anume înainte de iarnă. Sperăm că Timotei a reușit să facă acest lucru. Așa cum ne spune tradiția, Pavel a fost executat în primăvara lui 167. Dar harul Domnului a rămas, totuși, cu ei toți, iar Domnul Hristos a fost cu duhul lui Timotei și cu duhul lui Pavel (22).

Cuvinte cheie: relație de prietenie, singurătate, încredere în Domnul, paza Domnului.

Aplicații:

Cum evaluați această latură umană a creștinului, a unui pastor sau misionar, poate o astfel de persoană să experimenteze singurătatea și nevoia de prietenie?

.....

.....

.....

De ce l-a părăsit Dima pe Pavel? A părăsit el și credința în Hristos?

.....

.....

.....

Care sunt încurajările pe care i le aduc Timotei, Tit, Luca și Marcu, lui Pavel?

.....

.....

.....

Cum putem fi alături de misionarii și păstori, de lucrători creștini, ajunși în dificultate, în boală sau la sfârșitul vieții, în singurătate? Aveți un program în această privință?

.....

.....

.....

Ce răspuns a avut Pavel față de cei ce l-au părăsit în timpul procesului, chiar când a fost momentul să fie apărat de avocat? Se aseamănă iertarea lui cu iertarea dată de Isus celor care îl batjocoreau, la răstignire?

.....

.....

.....

Cum își exprimă Pavel încrederea că Dumnezeu îl va izbăvi în final din toate greutățile?

.....

.....

.....